

Forfatter: Thormods, Anna Hansdatter

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Thormods, Anna Hansdatter (1722-12-04)

Citation: Thormods, Anna Hansdatter: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Thormods, Anna Hansdatter (1722-12-04)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 420. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000174.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Thormods, Anna Hansdatter, Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (*Þormóður Torfason*),

ANNA HANSDATTER TORMODS TIL ARNE MAGNUSSON. Stangeland 4. december 1722. AM. 454, fol. Egenh. Sort laksegl. Postpåtegninger »6. Stav. 6«. »Francho Christiania«. A. M.s påtegning: kostede mig 14 β.

Veledede Hr. [p]rofessor!

Saa som mig af Her Claus Moncheboe, sogne prest her til denne menninghed, mig til bød 40 Rxd. per vixel paa Kiøbenhafn, s. 421 hueelchet ieg i sandhed hafde [s]torligen nødig, huor forre jeg stoller paa deres fromhed og paa deres gode skriuelse, at der ennu skulle uerre god for haabning for mig hued cammeret, huor for ieg tager mig den drestihed til og trecher paa eder føreyue Rxdaller koerant mønt, og min vixel er vdgifuen d. 3. desember, huilchet ieg uel for mode, at i som en ven og patron tienner mig her vdi, at denne vixel matte bliue agsomtert. Ieg for vartter deres skriuelse med største lengsel og beder ydmygelien om for ladelse for min dristihed, dog vel for mode, at i icke tager dette ilde op. Ieg lefuer alle tider Deres obliserte ven og tienner inde.

Stangeland d. 4. desember
Anno 1722.

Anna sal. Tormods
Torffuesens.

A Monsiuer
Monsr. Arnas Magnusen
professeur at seckretarie des Ardtives du Roy
a Copenhaguen

at af legges i Canicke strædet ner ved vor fruue kierke.

s. 422